

3 MĚSÍCE V HASSELTU - BELGIE

BŘEZEN – KVĚTEN 2006

Jsem studentka prezenčního bakalářského studia Rehabilitační psychosociální péče. V listopadu 2005 jsem se přihlásila na konkurz na zahraniční stáž do Belgie s programem Leonardo da Vinci. Byla jsem vybrána spolu s jednou spolužačkou.

Vše potřebné se začalo zařizovat až v lednu 2006. Před odjezdem bylo potřeba zařídit pojištění do zahraničí a pojištění odpovědnosti za škodu. Uzavřeli jsme smlouvu u Generali na doporučení ze Zahraničního oddělení. Po zařizení jízdenky jsme dostaly šek na stipendium, který je v Eurech. (Na jednu stranu je to šikovné, na druhou je to dost velká částka, kterou jsme vezly v hotovosti s sebou.) Asi měsíc před odjezdem jsme absolvovaly jazykově kulturní kurz, kde jsme procvičovaly slovíčka k různým tématům v angličtině a dozvěděly jsme se něco o kultuře a životě v Belgii.

Do Belgie jsme jely autobusem do Bruselu, odtud vlakem do Hasseltu. Na nádraží na nás měla čekat koordinátorka, což se bohužel nestalo. Do partnerské školy jsme se tedy dopravily autobusem městské hromadné dopravy, která je zadarmo a řidiči (řidičky) jsou vždy velice milí a ochotně poradí. Ve škole jsme se sešly s

koordinátorkou Ilse, která se o nás v průběhu stáže velmi dobře starala. Dostaly jsme od školy nějaké vybavení (žehlička, peřiny a povlečení, košťe, lopatka, laptop,...) Poradila nám vše: kde nakupovat, práť, jak cestovat, kde se sportovně vyžít, zařídila nám anglický kurz. Kdykoli jsme měly dotaz nebo problém vždy nám pomohla. Na emaily odpovídala obratem.

Do studentského domu nás Ilse dovezla autem. Kromě nás tu bydlelo 5 (později 6) španělských studentů, Francouzů a Belgičanů. V domě jsme měli každá svůj pokojík – postel, stůl, police, skříň, umyvadlo, přípojka na internet. Sprcha a záchod na patře. Užívání společné, plně vybavené kuchyně v přízemí bylo lehce problematické vzhledem k jiným kulturním a hygienickým zvykostem našich španělských sousedů. Dům byl na kraji města, 15-20 minut pěšky, 10 min městskou, 5 min na kole. Kola jsme dostaly k dispozici z místní univerzity za zálohu 50 €. Byla velmi stará a poruchová, ale přesto jsme za ně byly moc rády. Práť jsme chodily do prádelny v centru. S pomocí Ilse jsme si založily účet, kde jsme si uložily část peněz. Odtud jsme také jednorázově zaplatily nájem – 250€/měsíc.

Vařit jsme si musely samy. Jen v Seniorservisu jsme dostávaly obědy. Hodně se dalo ušetřit nakupováním na trhu (každé úterý a pátek), kde bylo mnohem levněji než v obchodech a dalo se tam nakoupit skoro všechno. My jsme se tam však vzhledem k pracovní době většinou nedostaly.

Do zařízení, kde jsme pracovaly nás vždy doprovodila a uvedla naše tutorka Monika. S ní jsme na závěr absolvovaly hodnocení v jednotlivých zařízeních. Byla také velice milá a ochotná, ale komunikace s ní byla obtížnější než s Ilse.

První měsíc jsme pracovaly v jeslích Hummeltjes pondělí až pátek od 9 – 16:30. Do zařízení docházelo denně okolo 150 dětí, rozdělených většinou podle věku (mladší sourozenci jsou se staršími) do 12 tříd. Každá jsme byla v jiné. Práce spočívala v péči o děti – krmení, převlékání, přebalování, hraní, uspávání, tvořivé činnosti...

V dubnu jsme pracovaly v Seniorservisu, což je penzion pro zámožnější důchodce. Tady jsme pomáhaly hlavně se stravováním klientů. Také jsme se účastnily různých terapií. Pracovaly jsme od 9 do 15(16) h.

Poslední zařízení byla školka De Kievit, která byla součástí základní školy. Zde jsme byly každá v jedné třídě. Zde jsme pracovaly jako asistentky učitelky. Děti měly podobný režim jako školáci, včetně přestávek a zvonění. Integrace zdravotně i duševně postižených dětí je tu samozřejmostí. S dětmi jsme hlavně něco vyráběly, pomáhaly při hygieně a při jídle, při přípravě na školní slavnost... Pracovní doba 8:30 – 15:30.

Jako součásti pobytu jsme se zúčastnily International week of social work. Přijely sem studenti vysokých škol z asi 9 zemí. V průběhu týdne jsme měly několik přednášek a navštívily jsme několik místních institucí zabývajících se různými sociálními problémy. Ilse nám také zařídila účast na mezinárodním kongresu v Maastrichtu. Kde se řešila spolupráce sousedních zemí (Belgie, Holandsko, Německo, Lucembursko) v oblasti práce s mládeží.

Volné víkendy a několik dní volna o státních svátcích jsme většinou využily k cestování. Jezdily jsme vlakem na Go pass (= 10 výletů kdykoli, odkudkoli, komkoli za 45 €), kterým se dá levně a pohodlně procestovat celá Belgie. V celé Belgii včetně Hasseltu je hustá síť cyklostezek a i ve městě mají většinou cyklisti přednost před auty. Od partnerské školy XIOS

jsme získaly studentskou kartu, na kterou jsme mohly chodit zadarmo do bazénu. Ve městě je multikino, kde hrajou filmy v původním znění (karta na 10 vstupů za 55€).

Od Ilse jsme dostaly průvodce Hasseltem a spoustu dalších materiálů o městě. Je dobré sledovat internetové stránky (doporučujeme stáhnout si informační brožuru o Hasseltu na: http://www.hasselt.be//upload/27698581/downloads/e_infobr.pdf), protože v centru se něco děje každý víkend. Od různých hudebních fetivalů, hudebních představeních na ulicích nebo v kavárnách a hospodách, přes karnevaly, sportovní soutěže v parku, stavění máje až po cyklistické závody v centru města. Hasselt je město módy a džinu, obojí má své muzeum. Letos zde otevřely skatepark (prý největší v Evropě) s volným vstupem. Na jaře je také krásná návštěva Japonských zahrad s rozkvetlými sakuramy.

Počasí je v Belgii nevyzpytatelné. Může se stát, že téměř celý měsíc prší, v březnu je to docela pravděpodobné.

V průběhu stáže jsme nemusely řešit žádný závažný problém. Pouze komunikace byla občas obtížná. Většina Vlámů mluví anglicky, ale ne všichni. Starší generace naopak mluví spíš francouzky. Hodit se může znalost němčiny, která je holandštině dost podobná. Naučily jsme se holandská slovíčka a věty důležitá při komunikaci s dětmi.

Celkově se mi v Belgii moc líbilo. Moje schopnost komunikace v angličtině se zlepšila. Poznala jsem jejich způsob sociální práce. Mohla jsem srovnat péči o děti a o seniory u nás a u nich. Stejně tak jejich školský systém. Žije zde množství lidí různých národností a setkávání s nimi je další zajímavou zkušeností.

Zahraniční stáž v Belgii mohu jen doporučit.

Ludmila Kerclová a Karolína Novotná

raselinka@atlas.cz a karolina.ahoj@seznam.cz